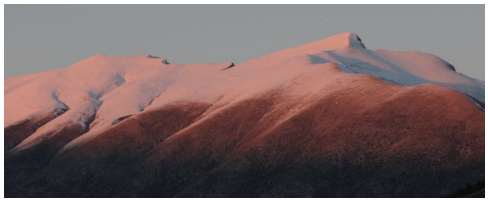
Η πρώ τη μέρα μετά το χειμερινό ηλιοστάσιο, δεν έρχεται με τις καλύτερες των προϋποθέσεων. Η μεγαλύτερη νύχτα του χρόνου, για το βόρειο ημισφαίριο, έφυγε σηματοδοτώ ντας και την, αστρονομική, έλευση του χειμώ να. Η σπάνια, όμορφη παρουσία τόσων διπλώ ν στην ημερομηνία δεν συνοδεύεται από αντίστοιχα όμορφες προβλέψεις για το μέλλον, που κινδυνεύουν να γίνουν ακόμα πιο σπάνιες από τις ακολουθίες διπλώ ν.

Αναμένοντας την εαρινή ισημερία, η επικαιρότητα, τόσο η εσωτερική όσο και η διεθνής έρχ εται φορτωμένη με δυσάρεστα. Επικρατεί μια εμφανής κρίση των θεσμών, που αφορούν το στενό ελληνικό πλαίσιο, αλλά
και
το ευρύτερο.

Στα καθ' ημάς μας το θέμα των παρακολουθήσεων, υπάρχει η άποψη ότι η κυβέρνηση βιάζεται να το κλείσει καθυστερώντας τις κρατικές ερευνητικές διαδικασίες, ώστε να εξαφανιστούν σημαντικά στοιχεία. Τις ίδιες στιγμές η παραδοσιακότερη, σοβαρότερη και πλέον έγκριτη εφημερίδα της κυβερνητικής παράταξης αποκαλεί τον έναν εκ των αντιπροέδρων της κυβέρνησης, ως «Καρνάβαλο».

Ο πρωθυπουργεύων επιχειρεί μέσα σε μια διαρκή, έντονη κινητικότητα να βρει τον πλέον κατάλληλο χρόνο για να προκηρύξει εκλογές , αλλά καθώς η οικονομία κινείται στον ρυθμό των διάφορων pass, ένα μεγάλο τμήμα της κοινωνίας δυσκολεύεται πολύ να αντιμετωπίσει το κύμα πληθωρισμού.

Για ένα εξίσου μεγάλο τμήμα του πληθυσμού, το Mundial δημιούργησε ένα τεχνητό κλίμα ευφορίας κομίζοντας το δεύτερο ήμισυ της φράσης
panem

et
c
ir
c
enses
, γνωστότερο ως
άρτος και θεάματα, το οποίο μάλιστα ήρθε σε μια μοναδική, έως τώρα συγκυρία να παραδώσει στο επίσης τεχνητά ευφορικό, εορταστικό κλίμα των Χριστουγέννων, με μποτιλιαρισμένους τους δρόμους της πρωτεύουσας και τον αναμενόμενο εκνευρισμό που δεν σπανίζει πια καθόλου.

Μένοντας στην λατινική γλώσσα, η άλλη παραδοσιακά συντηρητική και σοβαρή εφημερίδα, κάλυψε μια ληστεία στο κέντρο της πόλης με τον σκαμπρόζικο όσο και επιτυχημένο τίτλο n
o
lex
,
no
Ro
-
lex
, θυμίζοντας το
dura
lex
sed
lex
, σκληρός νόμος αλλά νόμος, με υπότιτλο: «
… πουθενά ασφαλείς οι Έλληνες
», ασκώντας κυβερνητική κριτική, προτρέποντας σε αυστηρότερους νόμους.

Σοβαρές αμφιβολίες όμως υπάρχουν κατά πόσο μπορούν οι αυστηρότερες ποινές να αντιστρέψουν αυτό το ολοένα διογκούμενο κλίμα βίας που πλήττει την κοινωνία. Κοριτσάκια μαχαιρώνονται σε πλατείες, βιασμοί με θύματα κάθε φύλου, κάθε ηλικίας, ενδοοικογενειακή βία, παραβατικές συμπεριφορές, κλοπές ληστείες, αλλά και αστυνομικές αυθαιρεσίες κοσμούν
καθημερινώς τις ειδήσεις.

Τόσο που αναδύονται κραυγές του τύπου «Πούσαιπαπαδόπουλε», η οποία προφέρεται συνήθως ως μια λέξη, αποδεικνύοντας το βάθος του αδιέξοδου, αλλά και ένα συνδυασμό απελπισίας με όχι ιδιαιτέρως υψηλή αντιληπτική ικανότητα. Εδώ έρχεται και κολλάει μια άλλη φράση που κάποιος σοφός την σκέφτηκε σε παρόμοιες συνθήκες: «*ο πολιτισμός*

πεθαίνει από έλλειψη ντροπής
».